

СТАНОВИЩЕ

**ОТ ПРОФ. Д-Р БОЖИДАР ДИМИТРОВ ХАДЖИЕВ, ДМ РЪКОВОДИТЕЛ
НА КАТЕДРАТА ПО ПРОПЕДЕВТИКА НА ХИРУРГИЧЕСКИТЕ БОЛЕСТИ
ПРИ МЕДИЦИНСКИ УНИВЕРСИТЕТ-ПЛОВДИВ**

**ЗА ДИСЕРТАЦИОНЕН ТРУД: „КЛИНИЧНИ АСПЕКТИ НА
ИНТРАОПЕРАТИВНИТЕ И ПОСТОПЕРАТИВНИТЕ УСЛОЖНЕНИЯ В
ТИРЕОИДНАТА ХИРУРГИЯ” НА Д-Р ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ - ГЛАВЕН
АСИСТЕНТ КЪМ КАТЕДРА ПО ПРОПЕДЕВТИКА НА ХИРУРГИЧЕСКИТЕ
БОЛЕСТИ НА МЕДИЦИНСКИ УНИВЕРСИТЕТ - ПЛОВДИВ ЗА
ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНАТА СТЕПЕН “ДОКТОР”**

НАУЧЕН РЪКОВОДИТЕЛ: доц. д-р Росен Димов, дм

Заболяванията на щитовидната жлеза имат водещо място сред ендокринната патология, като сложната шийна анатомия в съседство с жизненоважни органи и структури изисква много добра квалификация на хирурга. Въпреки това са възможни интраоперативни, а така също ранни или късни постоперативни усложнения. Хирургичното лечение при тиреоидните заболявания, независимо от порасналите възможности за профилактика, диагностика и лечение, представлява все още важен и сериозен проблем, което определя актуалността и значимостта на избраната тема за дисертация.

Дисертационният труд на д-р Джевдет Чакъров е написан на 149 стандартни машинописни страници и съдържа: въведение – 2 страници, литературен обзор – 40 страници, цел и задачи – 1 страница, материали и методи – 3 страници, резултати – 37 страници, обсъждане – 11 страници, заключение – 3 страници, изводи – 1 страница, приноси – 2 страници, научни трудове свързани с дисертационния труд – 2 страници и книгопис – 35 страници.

Дисертацията е съразмерно структурирана, като е онагледена с 18 таблици и 17 фигури. Цитирани са 225 заглавия, от които 9 на кирилица и 216 на латиница.

В литературния обзор дисертантът правилно е посочил, че усложненията при операции на щитовидната жлеза са едни от най-сложните и спешни проблеми в ендокринната хирургия. Разгледани са подробно всички видове усложнения, посочени са съвременните данни за тях, като същите са добре систематизирани и обобщени.

Целта и задачите на дисертационния труд са правилно и точно формулирани, а 5-те задачи съответстват изцяло на целта. Дисертантът си е поставил за цел да направи ретроспективен клиничко-статистически анализ на настъпилите интра и постоперативни усложнения при различните оперативни методи на щитовидната жлеза. Поставените задачи на дисертационния труд са актуални и правилно формулирани, като в своята разработка д-р Чакъров се придържа към тях.

Разделът „Материал и Методи“ обхваща две групи болни – първата изследвана група е от 732 оперирани пациенти, а втората група е от 1087 или общо е извършен ретроспективен анализ на 1819 хирургично лекувани болни. Болните са проучени според вида на заболяването и използваната оперативна техника, като правилно е посочено, че съществува зависимост между вида на операцията и изхода от лечението. Най-голям дял усложнения са свързани с тоталната тиреоидектомия, а много по-малък дял са усложненията при едностранната лобектомия. Подробно са разгледани и сравнени регистрираните усложнения в двете хирургични клиники, като при първата група са регистрирани 67, а при втората група са регистрирани 72 усложнения.

Дадено е разпределение на наблюдавания контингент по нозологични единици и усложнения, като същите са разгледани според своята характеристика, вид и брой. Установена е силно изразена зависимост между нозологичната единица и вида на постоперативните усложнения. При болните с карцином на

щитовидната жлеза най-честото усложнение е временният следоперативен хипопаратиреоидизъм, следван от едностранна пареза на възвратен ларингиален нерв и кръвотечение с последваща оперативна ревизия.

В глава „Обсъждане” подробно са разгледани получените резултати при ретроспективния анализ на данните. Установено е, че сбора от всички усложнения в първата група за периода 1988-1999 год. е 9,2%, а за втория период 2012 - 2013 год. е 6,6%. Отчетеният общ дял на усложненията дисертанта приема в рамките на приемливото, като по данни на водещи автори през последните 10 години са посочвани усложнения в интервала от 4,6% до 13,8%. Д-р Чакъров установява, че най-честото усложнение през втория период е постоперативния хипопаратиреоидизъм, докато през първия и по-ранен период е лезията на *n. laryngeus recurrens*.

В редица случаи постоперативната хеморагия може да бъде много опасно усложнение, като същата е наблюдавана в първата група при 13 пациенти (4,8%), а при втората група при 5 (0,4%). При най-рисковата интервенция на щитовидната жлеза - тоталната тиреоидектомия, в първата група са получени 11,9% усложнения, а при втората група те са 10,2%. При болни със субтотална резекция на жлезата и с различна по обем резекция дисертантът е установил относително съвпадение на усложненията.

Като рискови фактори за поява на усложнения д-р Джевдет Чакъров е посочил карцинома на щитовидната жлеза, тиреоидита на Hashimoto, големите смесени и рецидивни струми.

Накрая са представени 12 извода, които са формулирани добре и съответстват на поставената цел и изпълнените задачи. Посочени са също 9 приноса на дисертационния труд.

Заключение:

Д-р Джевдет Чакъров е представил дисертационен труд по актуален и съществен проблем в областта на ендокринната хирургия. Материалът е анализиран на много добро ниво, от което личи отличното познаване на проблематиката от дисертанта. Представената научна разработка отговаря на всички изисквания на ЗРАСРБ, Правилника за неговото прилагане и Правилника на Медицински Университет – Пловдив.

Считам, че така представеният дисертационен труд напълно отговаря на нужните изисквания за присъждане на главен асистент д-р Чакъров на образователна и научна степен "доктор".

02.09.2015 г.
гр. Пловдив

Председател на Научно жури:.....
/ проф. д-р Б. Хаджиев, дм /

